

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 11 lipca 2014 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2012/0163 (COD)

11731/14
ADD 2

CODEC 1605
WTO 207
FDI 12

NOTA DO PUNKTU I/A

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Dotyczy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy zarządzania odpowiedzialnością finansową związaną z trybunałami do spraw rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem, utworzonymi na mocy umów międzynarodowych, których Unia Europejska jest stroną (**pierwsze czytanie**)

- Przyjęcie aktu ustawodawczego (**AU + O**)
- = Oświadczenia

Oświadczenie Republiki Czeskiej, Litwy, Polski i Słowacji

Republika Czeska, Litwa, Polska i Słowacja pragną stwierdzić, że przyjęcie i stosowanie przedmiotowego rozporządzenia nie stanowi uszczerbku dla podziału kompetencji ustanowionego w traktatach i nie będzie interpretowane jako wykonywanie przez Unię kompetencji dzielonych w obszarach, w których kompetencja Unii nie była wykonywana przed wejściem w życie przedmiotowego rozporządzenia.

Republika Czeska, Litwa, Polska i Słowacja podkreślają, że wyłączna kompetencja Unii w obszarze wspólnej polityki handlowej związana z międzynarodowymi umowami inwestycyjnymi lub umowami o wolnym handlu zawierającymi postanowienia dotyczące ochrony inwestycji odnosi się wyłącznie do bezpośrednich inwestycji zagranicznych na mocy art. 207 TFUE, który stanowi podstawę prawną przedmiotowego rozporządzenia.

Republika Czeska, Litwa, Polska i Słowacja przykładają najwyższą wagę do faktu, że przyjęcie przedmiotowego rozporządzenia nie stanowi jakiegokolwiek powodu lub podstawy prawnej do powoływania się na wyłączną zewnętrzną kompetencję Unii na mocy art. 3 ust. 2 TFUE w celu zawarcia międzynarodowych umów inwestycyjnych lub umów o wolnym handlu zawierających postanowienia o ochronie inwestycji nieobjęte bezpośrednio art. 207 ust. 1 TFUE, w szczególności postanowienia dotyczące inwestycji portfelowych i inne postanowienia dotyczące ochrony inwestycji, które nie są objęte wyłączną kompetencją Unii w obszarze wspólnej polityki handlowej.

Republika Czeska, Litwa, Polska i Słowacja akceptują definicję „wymagane przez prawo Unii” przy założeniu, że definicja „wymagane przez prawo Unii” obejmuje traktowanie, w przypadku którego państwo członkowskie zastosowało którykolwiek ze środków wymienionych w dyrektywie, by osiągnąć rezultat dyrektywy.

Republika Czeska, Litwa, Polska i Słowacja akceptują art. 14 ust. 5 przy założeniu, że art. 19 nie ma zastosowania do art. 14 ust. 5.

Podtrzymując opinię dotyczącą elementów przedstawionych wyżej, Republika Czeska, Litwa, Polska i Słowacja mogą poprzeć przyjęcie przedmiotowego rozporządzenia.

Oświadczenie Niemiec, Finlandii i Niderlandów

Niemcy, Finlandia i Niderlandy pragną stwierdzić, że przyjęcie i stosowanie przedmiotowego rozporządzenia nie stanowi uszczerbku dla podziału kompetencji ustanowionego w traktatach i nie będzie interpretowane jako wykonywanie przez Unię kompetencji dzielonych w obszarach, w których kompetencja Unii nie była wykonywana przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Niemcy, Finlandia i Niderlandy podkreślają, że wyłączna kompetencja Unii w obszarze wspólnej polityki handlowej związanej z międzynarodowymi umowami inwestycyjnymi lub umowami o wolnym handlu zawierającymi postanowienia dotyczące ochrony inwestycji odnosi się wyłącznie do bezpośrednich inwestycji zagranicznych na mocy art. 207 TFUE, który stanowi podstawę prawną przedmiotowego rozporządzenia.

Niemcy, Finlandia i Niderlandy przykładają najwyższą wagę do faktu, że przyjęcie przedmiotowego rozporządzenia nie stanowi jakiegokolwiek powodu lub podstawy prawnej do powoływania się na wyłączną zewnętrzną kompetencję Unii na mocy art. 3 ust. 2 TFUE w celu zawarcia międzynarodowych umów inwestycyjnych lub umów o wolnym handlu zawierających postanowienia o ochronie inwestycji nieobjęte bezpośrednio art. 207 ust. 1 TFUE, w szczególności postanowienia dotyczące inwestycji portfelowych i inne postanowienia dotyczące ochrony inwestycji, które nie są objęte wyłączną kompetencją Unii w obszarze wspólnej polityki handlowej.
